

NOVINE

Glasilo krajevne skupnosti Kog

Št. 60

26.4.2005

NASVET V NOVEM LETU IN ZA VSE OSTALE DNI

Ko hodiš, pojdi vedno do konca.

Spomladi do rožne cvetlice,

poleti do zrele pšenice,

jeseni do polne police,

pozimi do snežne kraljice,

v knjigi do zadnje vrstice,

v življenju do prave resnice,

**v sebi do rdečice čez eno
in drugo lice.**

A če ne prideš ne prvič ne drugič

do krova in pravega kova,

poskusi:

vnovič

in zopet

in znova.

Tone Pavček

Pripravil: Zvonko Pukšič

NEKAJ MALEGA O KNJIGAH

Bilo je spomladi pred kakimi petintridesetimi leti, ko sem obiskal Milanovo družino v Vodrancih. Presenetil sem starega Benekoviča (Jožefa Erjavca), ki je sedel s knjigo v roki, jo nato zaprl in dvignil pogled. Osupnil sem, ko sem v njegovih rokah takoj prepoznal Prešernove Poezije. Ostareli mož se je vse življenje preživljal s trdim kmečkim delom, občasno pa po vaseh okoli izdeloval opeko po starem ročnem postopku, kar je bilo pravo garaško delo. Po vojni so tako žgali opeko na več krajih v Jastrebcih in Vodrancih in Jožek je bil vedno zraven. Še ko so mu že pohajale moči, so ga vabili, da je bil zraven pri zlaganju opeke v kopo (ciglenico) za žganje, saj je bil eden redkih, ki so znali iz surovih opek pravilno zgraditi množico kanalov, po katerih sta potem potovala vroč zrak in plamen iz kurišč navzgor. In ta preprosti, bolj redkobesedni mož bere Prešerna! Prebija se skozi njegove, nemalokdaj težko razumljive prisposode in druga pesniška izrazna sredstva, pogosto povezana s poznavanjem antične književnosti. Skoraj nisem mogel verjeti. Odkod mu to hotenje, ta želja? Mu je kdaj v ljudski šoli kak Cajnko ali Košar zanetil skrivnostno iskrico ljubezni do lepe besede? ... Se je opajal nad ljubezenskimi ali ga je pritegnila romanca, morda balada? Ali pa je s pesnikom pogledoval tja čez rob, k »prijazni smrti«?

Prve leposlovne knjige sem dobil »za uspeh« in »lepo vedenje« v šoli proti sredini petdesetih. Ne v prvem razredu, takrat knjig še ni bilo veliko. Takrat je učiteljica prinesla kos rdečega blaga z velikimi belimi pikami in stekleno frnikolo. Izbrala je mene in še neko deklico, ki se je več ne spomnim, in nama dala na izbiro, kaj kdo od naju hoče. Izbral sem pisano frnikolo. Ko sem doma to povedal mamiki, z mojim izborom ni bila preveč zadovoljna ... V šestem razredu je podelitev izkazov in priznanj bila na šolskem igrišču. Dobil sem dve knjigi, od katerih mi je ena povzročila nemalo sramu. Ta knjiga je nosila naslov Pravljica o Zlatorogu. Beseda Zlatorog mi je bila zelo znana; tako se je namreč imenovalo takrat najbolj razširjeno milo. Ker sem večino leta hodil v šolo bos, sem večkrat prišel z blatnimi nogami. Zato sem zaslutil v naslovu knjige Stajnkovo opozorilo, naj si jih z Zlatorogom večkrat umijem ... Šele čez čas, ko sem prebral vsebino in ni v njej bilo nobene packarije, ki sem jo med branjem iskal, sem se pomiril.

Sicer pa so to bili časi, ko so tudi drugi, preprosti ljudje veliko brali. Marsikje, kjer fronta ni vzela, so bile še predvojne knjige, pa tudi krajevne ljudske knjižnice so bile razmeroma dobro založene. Izbor je bil sicer v duhu časa, a večina slovenske klasike je bila prisotna, in seveda partizanski avtorji, veliko tudi ruskih. Ob nedeljah dopoldne je bila v prednjem ozkem prostoru barake, ki je prej služil za šolsko pisarno, velika gneča, ko sta mladinki knjižničarki izposojali knjige. Radijski sprejemniki so bili tiste čase še zelo redki, do televizijskih je bilo še kar nekaj let. – Danes je knjižnic po številu manj, a so večinoma bogate in lepo opremljene. Tudi po šolah, le da so tu knjižni fondi preskromni in ponekod zastareli. Šolarji sicer povprečno veliko berejo, a večinoma zato, ker je določeno število knjig treba prebrati, premalo pa je med njimi pravih ljubiteljev. Tudi v marsikaterem domu so nastale bogate knjižnice pravih ljubiteljev, spet druge pa so bolj posledica vsiljivih akviziterjev, ki jim je uspelo pridobiti kupca. Pri teh ljudeh so knjige kot vse drugo potrošniško blago: začasno jih zadovoljijo, ker zapolnijo prostore v novih regalih, na njih pa se nabira le prah.

Oni dan smo šli v upokojenski družbi z Marijo in Jožetom čez Vuzmetince in Mali Kog in sta povedala zgodbo o reševanju knjig iz kontejnerja za stari papir. Bilo pa je takole: – Jože je prinesel odložiti kup starih časopisov, ki so se mu nabrali v garaži. Ko je pogledal, če je še kaj prostora, je v zabojniku zagledal neke knjige. Radovednost ga je spodbudila, da je z malo iznajdljivosti prišel do njih. Pred njim so se znašle: S prehrano do zdravja (Dražigost Pokorn, 1999), Družinska zdravstvena enciklopedija (prevod iz angleščine, 1992), Ivan Jožef Tomažič (izdano ob 120-letnici rojstva), Sveto pismo v podobah za mladino (1989), Ljubi me, ne ljubi me, in še kar nekaj drugih. Res so bili nekateri ovitki, platnice in listi malo pomečkani, spet druge pa so bile kot nove; Pokornova o prehrani še menda niti ni bila odprta. Večinoma so bile zaprašene, zato jih je začasno odložil v garaži. Posvetil se jim je naslednji dan, jih očistil, poravnal, pogladil z dlanjo, kot bi bila ljubljena bitja; kot če bi rešil od krutih ljudi zavrženo muco in ji dal vedeti, da so na svetu še ljudje, ki cenijo njeno življenje.

Tako so zavržene knjige našle nov, topel dom. Le kaj je danes na njihovem mestu pri ljudeh, kamor so pomotoma zašle? Mislim, da ni daleč od resnice, če rečem, da s tistega mesta odmeva smeh histeričnega doktorja za Calvo in v najčistejših morjih umirajo tune za Rio mare, z Life-om odpravljajo otrdelost od rame do bokov in doživlja Cathrin svoje najlepše trenutke nežnosti ... Na nasprotni strani pa velika usta neprestano nekaj drobijo, žvečijo in goltajo in prazno boljčijo v bleščavo ekrana. Če bi prebrala Pokornovo knjigo, bi bilo vse drugače!

Žalosten sem, ker se mi v času, ko sem poklicno skušal mladini približati knjigo, ni posrečilo to, kar se je nekoč prej Cajnku ali Košarju ...

Ciril Vnuk

POROKE V LETU 2004

ROMANA LUKMAN in MIRAN ARNUGA sta se odločila, da bosta svoje družinsko gnezdece pletla pri Miranovi babici Mariji Petek, ki jo bolj poznamo kot vedno dobrovoljno Imbrekovo Miciko iz Vodranec. Najprej je pot v naš kraj pripeljala Mirana, potem je prišla Romana, vsem pa se je pridružil še mali Marko, ki šteje zdaj že tri leta.

Romana in Miran sta se poročila 24. aprila letos.

***Dvanajstega junija sta se v cerkvi sv. Miklavža vzela
SUZANA LISJAK in BOJAN ŽGANJAR iz Jastrebec.***

***»Podarila sva si svoji življenji, ki ju bova skupaj s hčerko Sabino in sinom Alešem poskušala bogatiti v dobrem in slabem,« pravita Suzana in Bojan.
»V novem letu pa si želiva zdravja, sreče ter medsebojnega razumevanja.«***

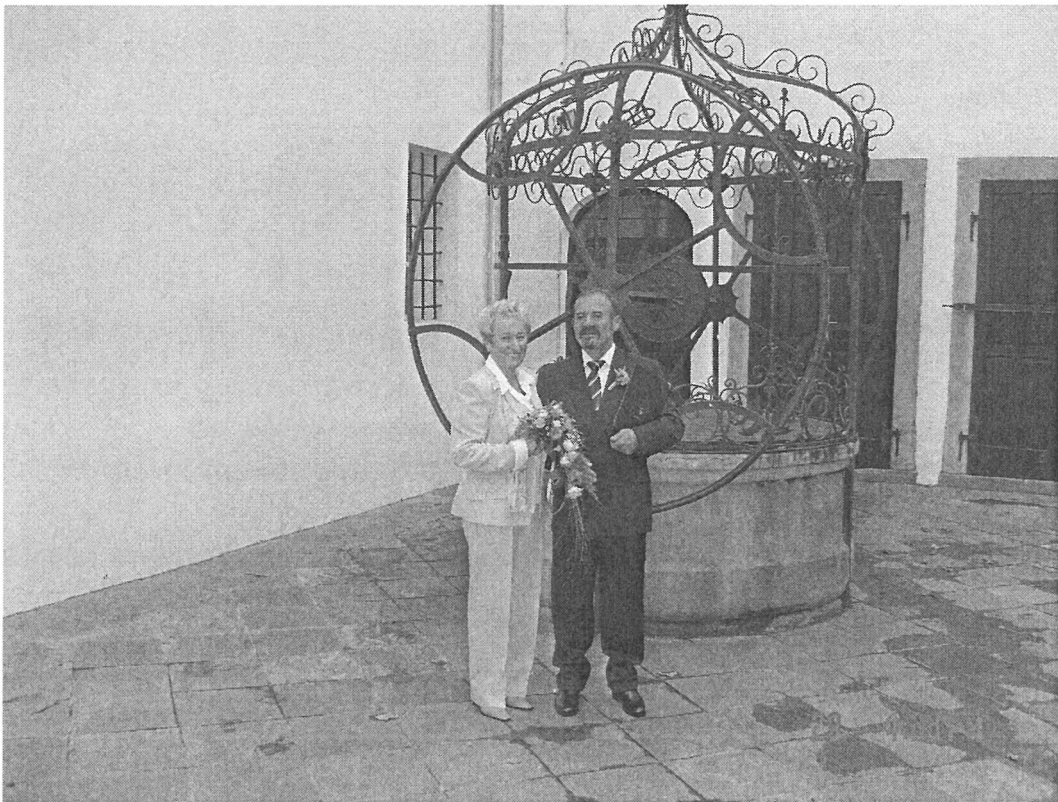
METKA KUMER in BOŽIDAR RUBIN iz Jastrebec pa sta se sklenila poročiti 7. avgusta.

Že res, da se svet ne vrti zaradi ljubezni, vendar morava priznati, da se je zaradi nje vredno vrteti z njim.

Zaradi zakona sonce topleje sije, cvetje bolj diši, svet postane lepši in življenje bolj skrivnostno.

Svoji življenjski poti sta združila tudi ANGELA KOROŠA in MARTIN PLEMENIČ s Koga. Poročila sta se 30. oktobra v Ormožu. Njiju je pot življenja vodila v Švico, kjer nameravata preživeti še nekaj let, potem pa se bosta spet vrnila v domače kraje.

V iztekajočem letu 2004 se je poročilo 5 parov, vendar vam lahko predstavimo le tiste, ki se s tem strinjajo.

MOJA MAMA

Učenci 2. razreda devetletke so pripovedovali, česa se veselijo njihove mame, kdaj mamice celo zapojejo. Pripovedovali so tudi, kdaj so mamice žalostne in kako jih lahko potolažijo.

BLAŽ: Moja mama je vesela, ko se učim. Nisem je še slišal peti. Žalostna je, ko sem poreden.

TOMAŽ: Moja mama poje, kadar lika. Žalostna je, če sem poreden. Potolažim jo tako, da ji dam rožico.

URŠKA: Moja mama je najbolj vesela, ko naredim zanjo kaj lepega. Včasih mi zapoje pesmico Jaz sem mala roža. Žalostna je, če se ji kaj zgodi.

ERIK: Moja mama se veseli rože. Včasih zapoje. Žalostna je, ko sem poreden. Potolažim jo tako, da sem priden.

NEJC V.: Moja mama se veseli rož. Poje zjutraj, ker več ne hodi v službo.

ALEŠ: Mamica zapoje zvečer. Žalostna je, če ne pospravim. Potolažim jo tako, da ji dam rožo.

SABINA: Mama je bila vesela, ko sem ji naredila rožico. Včasih zapoje z nama z bratcem. Žalostna je, kadar grdo pišem. Potolažim jo tako, da ji rečem: »Oprosti mama.«

NEJC Š: Mama je vesela, ko ji naredim rožico. Zapoje, ko zna pesmico. Žalostna je, če kdo umre. Potolažim jo tako, da ji dam čokolado z rižem.

BETKA: Moja mama ima rada rože. Poje, ko nastopa, doma ne poje.

TJAŠA: vesela je takrat, ko pospravim sobo. Poje za moj rojstni dan. Žalostna je, ko je ne ubogam. Potolažim jo tako, da grem in se učim.

ALEKS: Moja mama redko poje. Žalostna je, ko ne pospravim sobe. Potolažim jo tako, da ji rečem lepo besedo.

JAN: Moja mama se razveseli rože. Redko poje. Žalostna je, ko jo očka krega. Potolažiš jo z rožo.

ANJA: Vesela je tedaj, ko ji pomagam, ko računam, pišem in barvam. Včasih tudi poje. Žalostna je, ko sem poredna in potolažim jo tako, da sem pridna.

NIKA: Moja mama je vesela, ko ji prinesem kaj za darilo. Zapoje, ko ji je lepo. Žalostna je če kaj ošpičim. Potolažim jo tako, da ji povem, da tega ne bom več naredila.

DANIEL: Moja mama nikdar ne poje. Žalostna je, če povem kaj grdega. Potolažim jo tako, da ji dam rožo.

VID: Moja se veseli, ko pride domov očka. Zapoje redkokdaj. Žalostna je, če kaj izgubim. Potolažim jo tako, da naredim nekaj dobrega.

PETER: Mamo razveselim, ko pospravim kuhinjo in sobo. Moja mama ne poje. Žalostna je, ko nimam pospravljenе sobe.

Pripravila učiteljica 2. razreda devetletke Milena OREŠNIK

IN KAJ SO NAM ZAUPALI UČENCI 1. RAZREDA DEVETLETKE?

Česa se veseli moja mama?

JAKOB: Da smo pridni, da jo ubogam in grem hitro spat.

PIA: Da ji pomagamo, da ji pomagamo obrisati prah.

AJDA: Da ji pomagamo umivati krožnike, ko ji nabereemo rožice.

DOMINIK: Ko ji pomagamo pospraviti sobo.

MARTIN: Ko ji pomagam pospravljati, ko pravilno izračunam račune.

KEVIN: Ko jo pocartam.

FILIP: Ko ji prinesem drva. Ko sem priden.

DAMJAN: Ko ji dam darilo.

ROK: Ko nekaj lepega narišem.

SARA: Ko ji zbrišem posodo.

Kdaj mamica zapoje?

JAKOB: Ko grem spat.

FILIP: Ko se pelje v avtomobilu.

KEVIN: Ko sem zaspani.

AJDA: Ko gre spat Jure.

DOMINIK: Ko čisti. Ko praznujemo rojstni dan.

PIA: Ko ne morem zaspati.

Kdaj je žalostna?

FILIP: Ko se pelje z avtobusom in ji je slabo. Ko ji nagajamo, ko se umiva.

MARTIN: Ko se ji raztrga knjiga.

DAMJAN: Ko ji nagajamo.

ROK: Ko ata mami nagaja.

SARA: Ko jo boli glava.

KEVIN: Ko sem poreden.

JAKOB: Ko se piči na trn. Ko ji odide ata v Ljubljano.

DOMINIK: Ko imam narobe račune. Ko kdo umre.

PIA: Ko ji ata nagaja. Ko jo kaj boli.

AJDA: Ko se nočemo umiti. Ko si nočemo preobleči nogavic.

Kako jo potolažim?

MARTIN: Zaigram ji pesmico.

FILIP: Ji pomagam kaj narediti. Jo pobožam.

KEVIN: Jo pocartam.

AJDA: Ji dam poljubček. Jo zabavam.

DOMINIK: Sem priden in ji kaj lepega narišem.

Pia: Zapijem ji pesmico.

JAKOB: Ji pomagam pri delu.

SARA: Jo požgečkam.

ROK: Pomagam mami.

DAMJAN: Zaigram ji na klavir.

Pripravila učiteljica 1. razreda devetletke
Natalija PAUŠNER

STATISTIČNA KRONIKA ZA MATIČNO OBMOČJE KOG ZA LETO 2004

Leto 2004 so zaznamovala nekatera dejstva in dogodki.

Pripravili smo nekaj statističnih podatkov, ki veljajo za območje

Krajevne skupnosti Kog.

Vsi navedeni podatki veljajo za obdobje od 01.01.2004 do 14.12.2004.

Prebivalci po spolu in vaseh:

Naselje	ženske	Moški	skupaj
Gomila pri Kogu	81	90	171
Jastrebc	82	87	169
Kog	123	141	264
Lačaves	67	72	139
Vitan	48	44	92
Vodranc	86	71	157
SKUPAJ:	487	505	992

PRIJAVE IN ODJAVE STALNEGA PREBIVALIŠČA

Prijave :

- ženske 9
- moški 15
Skupaj: 24

Odjave:

- ženske 3
- moški 5
Skupaj: 8

V letu 2004 je stalno prebivališče prijavilo v KS Kog iz drugih KS, občin, tujine **20 oseb.**

4 osebe so se selile med naselji KS Kog .

V letu 2004 je stalno prebivališče odjavilo iz KS Kog **7 oseb.**

1 oseba se je selila med naselji KS Kog.

ROJENI V LETU 2004 NA OBMOČJU MO KOG

1. KOROŠEC	Tadej	Jastrebc	60
2. PRAPOTNIK	Teo	Kog	14
3. KUMER	Jonas	Gomila pri Kogu	51 a
4. DOGŠA	Lea	Vodranci	35
5. OREŠNIK	Luka	Jastrebc	64

- ženska : 1

- moški : 4

UMRLI V LETU 2004 NA OBMOČJU MO KOG

1. PRAPOTNIK	Uršula	Vodranci	3
2. HANŽELIČ	Julijana	Jastrebc	22
3. BOBNARIČ	Stanislav	Kog	89
4. ZABAVNIK	Janez	Gomila pri Kogu	30
5. ZOREC	Janez	Gomila pri Kogu	11
6. WEINMÜLLER	Elizabeta	Lačaves	4
7. PRAPOTNIK	Ignacij	Lačaves	56
8. VIČAR	Zorislav	Jastrebc	3
9. ZORJAN	Janez	Kog	63
10. PLOHL	Milan	Jastrebc	35
11. POKRIVAČ	Filip	Gomila pri Kogu	55
12. BORKO	Franc	Gomila pri Kogu	33
13. PLOHL	Angela	Vitan	14
14. SEVER	Elizabeta	Vodranci	43
15. BUKOVEC	Irma	Gomila pri Kogu	12
16. PLAZL	Ana	Kog	79
17. ZEMLJIČ	Veronika	Vitan	21

Krajani, ki so v letu 2004, bili stari nad 70 let:

Naselje	ženske	moški	skupaj
Gomila pri Kogu	7	3	10
Jastrebc	16	6	22
Kog	26	9	35
Lačaves	14	11	25
Vitan	7	-	7
Vodraci	18	11	29
SKUPAJ:	88	40	128

Najstarejša krajana Krajevne skupnosti Kog sta:

- 1. TROP TEREZIJA, Vodraci 28, ki je dopolnila 93 let**
- 2. KOROŠEC STANISLAV, Vodraci 6, ki je dopolnil 85 let**

V LETU 2004 SO 80 LET DOPOLNILI:

1. LIHTENVALNER MARIJA	Gomila 4
2. VIČAR MONIKA	Lačaves 60
3. ŠTAMPAR ALOJZIJA	Vitan 8
4. LUKMAN FRANC	Vodraci 16
5. PLAZL FRANČIŠEK	Kog 79

V LETU 2004 SO 90 LET DOPOLNILI:

1. KRALJ MARIJA	Gomila 36
2. ZABAVNIK NEŽA	Vodraci 19

V letošnjem letu se je poročilo 5 parov.
Razvezal pa se ni noben par.

Ker 60. številka Novic ni izšla ob zaključku leta 2004, ko je gospa Zdenka Golob pripravila statistično kroniko, dodajamo nekatere sveže podatke za del leta 2005, ki je že za nami:

UMRLI V LETU 2005:

1. DEČKO	Jožef	Vodraci	39
2. KOLARIČ	Kristina	Lačaves	54
3. ZORJAN	Magdalena	Kog	63
4. ZEMLJIČ	Vincenc	Gomila pri Kogu	1
5. KOLARIČ	Dušan	Kog	17

ROJENI V LETU 2005:

1. VIČAR	Gregor	Kog	1
2. VOLAJ	Gašper	Vitan	5

Vodja KU Kog:
Zdenka Golob

OBVESTILO KRAJANOM O RAZŠIRITVI OBSEGA POSLOVANJA NA KRAJEVNIH URADIH

Upravna enota Ormož obvešča svoje stranke, da je v skladu s Pravilnikom o merilih za organiziranje krajevnih uradov v upravnih enotah (Ur. L. RS, št. 114/03) izvedla elektronsko posodobitev dela na vseh sedmih krajevnih uradih in s tem zagotovila vse pogoje za razširitev obsega poslovanja na vseh sedežih krajevnih uradov.

Vsem strankam z območja UE Ormož sporočamo, da po priključitvi krajevnih uradov na obstoječe centralne baze podatkov od 1.12.2004 v času njihovih uradnih ur izvajamo čez 45 upravnih in drugih strokovnih nalog iz predpisanega Seznama nalog krajevnih uradov.

Z elektronsko posodobitvijo dela krajevnih uradov smo upravne storitve med katerimi bi izpostavili najpomembnejše:

- sprejem vloge za osebno izkaznico
 - sprejem vloge za potni list
 - sprejem vloge za izdajo maloobmejne prepustnice in kmetijske vložke itd...
- približali kraju stalnega prebivališča naših strank.

Z željo, da določene potrebe po upravnih storitvah zadovoljite čim bližje svojemu domu, vas pričakujemo na sedežih krajevnih uradov, kjer vas bodo naši zaposleni prijazno sprejeli in izpolnili vaša pričakovanja v okviru minimalnega nabora odločanja v upravnem postopku in nekaterih pomembnejših nalog krajevnih uradov, ki je objavljen na oglasnih deskah krajevnih uradov.

Uradne ure krajevnih uradov so objavljene na oglasnih deskah krajevnih uradov, upravne enote in na E- portalu Upravne enote Ormož.

Janez Zadravec
Načelnik
Upravne enote Ormož

SEZNAM NALOG KRAJEVNICH URADOV

Minimalni nabor odločanja v upravnem postopku in nekaterih pomembnejših nalog krajevnih uradov

1. sprejem vloge za osebno izkaznico
2. sprejem vloge za potni list
3. sprejema vloge za vpis spremembe naslova v potnem listu
4. sprejema naznanitve pogrešanja osebne izkaznice
5. sprejema naznanitve pogrešanja potne listine
6. sprejema vloge za izdajo maloobmejne prepustnice
7. sprejema za izdajo vloge o potrdilu o državljanstvu Republike Slovenije
8. vodi evidenco o državljanstvu Republike Slovenije
9. vodi in ažurira državljske knjige, za osebe, rojene pred letom 1974
10. posreduje podatke iz evidence o državljanstvu
11. vpisuje v matične knjige- rojstvo, poroka, smrt
12. vpisuje zaznambe v matične knjige
13. vpisuje popravke v matične knjige
14. pošilja obvestila za vpis zaznamkov v dvojnike matičnih knjig
15. sestavlja zapisnike o priznanju očetovstva
16. sestavlja rodbinske pole
17. vodi sezname in evidence s področja matičnih zadev

18. izdaja izpiske in potrdila iz matičnih knjig
19. posreduje podatke iz matičnih knjig
20. sprejema izjave o spremembi priimka
21. sprejema izjave o izbiri priimka za pravni promet
22. sestavlja zapisnik o prijavi zakonske zveze
23. izdaja potrdila o prijavi zakonske zveze
24. izdaja potrdila, da ni zadržkov za sklenitev zakonske zveze
25. sestavlja smrtovnice
26. potrjuje dovoljenja zakonitim zastopnikom za potovanja v tujino mlajšim osebam do 15 leta starosti
27. sprejema prijave stalnega prebivališča
28. sprejema odjave stalnega prebivališča
29. sprejema prijave potovanja v tujino nad 3 mesece in vrnitev iz tujine
30. vodi register stalnega prebivalstva (RSP)
31. izdaja potrdila iz registra stalnega prebivalstva (RSP)
32. posreduje podatke iz registra stalnega prebivalstva (RSP)
33. sprejema prijave začasnega prebivališča
34. sprejema odjave začasnega prebivališča
35. ažurira evidence teritorialnih enot
36. vodi evidenco volilne pravice
37. ažurira volilne imenike
38. potrjuje podpore volilcev
39. vodi evidenco gospodinjstev in izdaja potrdila iz te evidence
40. vpisuje podatke v delovno knjižico
41. vpisuje spremembe in dopolnitve v delovno knjižico
42. izdaja potrdila o vpisu v register društva
43. izdaja potrdila iz uradnih evidenc o tujcih
44. vodi evidence knjig gostov
45. potrjuje knjige gostov

OBELEŽJA KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG PREDLOG ZA GRB

Komisija za pripravo novih obeležij krajevnne skupnosti Kog (grba in zastave), ki jo je imenoval svet KS, na podlagi javnega poziva krajanom, ki je bil objavljen v Novicah, ni dobila nobenega konkretnega predloga, niti pobude.

Komisiji tako ni preostalo drugega, kot da, po proučitvi strokovnih podlag in zgodovinskih podatkov, sama pripravi predloge. Pri tem je morala komisija upoštevati grboslovne zahteve, ki se nanašajo na dovoljeno uporabo barv (modra, rdeča, zlata oziroma rumena, bela, črna in zelena barva) in atributov (značilnosti, znamenji).

Pred vami sta dva predloga za grb krajevnne skupnosti. Po mnenju komisije povzemata glavne značilnosti kraja in sicer:

- Kog je najbolj vzhodni kraj ali KS v občini Ormož, ki ga sonce najprej obsije, zato je sonce, ki vzhaja, najbolj dominantna značilnost grba.

- Grozd simbolizira najžlahtnejšo rastlino - vinsko trto, ki na Kogu raste že od pradavnine in se v pisnih virih omenja že od leta 1293.

- Kelih - kozarec iz njega so to žlahtno pijačo pili celo bogovi.

- Klasje - klas ponazarja simbol kruha in dejavnost, s katero se ukvarja mnogo Kogovčanov.

Komisija ni mogla sprejeti nekaterih zamisli, po katerih naj bi bila v grbu cerkvice na hribu, saj tega simbola ni praktično v nobenem grbu v Sloveniji, saj ne poudarja neke posebne značilnosti kraja, ker so cerkve praktično povsod. Komisija prav tako ni

sprejela ideje, da bi kogovski grb naj bil sestavljen iz šestih vaških grbov. Tak grb bi zaradi številnih znakov bil praktično neuporaben za žig - štampljko KS.

Vsi seveda s predlogi ne boste zadovoljni, tega se v komisiji zavedamo. Kljub temu pa vas vabimo in pozivamo, da izrazite svoje mnenje o predlaganih grbih.

Pripravili smo dva predloga, od katerih se lahko odločite za tistega, ki vam je bolj všeč.

Vaše predloge lahko ali pošljete na naslov: KS KOG; Kog 7, ali pa prinesete osebno na sedež krajevne skupnosti. Predlog, ki bo dobil največ glasov, bo Svet KS Kog potrdil kot grb krajevne skupnosti.

Predsednica komisije: Milena Orešnik

KRAJEVNI SAMOPRISPEVEK - DEDIŠČINA SOCIALIZMA ALI NUJNO ZLO KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Po dveh letih vodenja Krajevne skupnosti Kog smo svetniki le-te prišli do zelo enostavnega, krutega, a edinega možnega zaključka, kako priti do denarja za asfaltiranje javnih poti (bivših krajevnih cest): razpis krajevnega samoprispevka. To je edini davek, o katerem zavezanci za plačilo le tega odločajo na referendumu.

Po veljavnem Zakonu o samoprispevku so zavezanci in upravičenci za glasovanje o uvedbi samoprispevka le tisti občani, ki imajo določeno višino dohodkov, kar ugotavlja davčni urad. Ti so morali znašati za leto 2002 vsaj 1.403.332 SIT bruto dohodka.

Največja zakonska možna obremenitev je 2 odstotka od bruto dohodkov, zbrana sredstva pa se uporabljajo namensko samo za komunalno infrastrukturo na podlagi predhodno sprejetega programa v svetu KS, ki ga nato potrdi Občinski svet. Po predvideni obremenitvi 1 odstotek od bruto dohodka zavezanca, bi se v KS Kog zbralo nekaj čez 7 milijonov SIT, kar je za obdobje petih let 35 milijonov SIT.

Razliko do ocenjene vrednosti celotnega programa, oz. vsaj 60 odstotkov, seveda v primeru pozitivne odločitve krajanov na referendumu, bi zagotovila občina iz občinskega proračuna. Tako program izgradnje javne infrastrukture, kakor način financiranja sta zajeta v posebnem občinskem odloku, ki ga prav tako sprejme Občinski svet.

In kakšen je PREDLOG INVESTICIJSKEGA PROGRAMA IZGRADNJE LOKALNE JAVNE INFRASTRUKTURE, kateri je podlaga za razpis referenduma o uvedbi samoprispevka za območje KS Kog?

Leto izgradnje	Številka javne poti	Potek javne poti	Dolžina v metrih
2005	803-480	Gomila – proti Zorecu	225
	803-392	Mali Kog – od Ratek Vinka proti Zadravcu	120
	803-560	Kog- proti Ivančaku	377
	803-260	Mali Kog-Plemenič Darja	170
2006 Varianta A	803-520	Vodranci (Pesovčak)_do Plemenič, Vnuk	520
	803-430	Lačaves- Brezovčak mimo Čurin Vinca	500 m
Varianta B	803-531	Kog-Jastrebcí- Kuharičev klanec do Orešnik Jožeka	770
	803-534	Jastrebcí-mimo Pokrivač Marka do Prapotnik Milice	
	803-532	Jastrebcí-od Orešnik Jožeka do Lukman Mimike	330
2007 Varianta A	803-520	Vodranci-Godeninci (Pesovčak)	520
	803- 430	Lačaves-Brezovčak mimo Čurin Vinca	500
Varianta B	803-531	Kog-Jastrebcí- Kuharičev klanec do Orešnik Jožeka	770
	803-534	Jastrebcí-mimo Pokrivač Marka do Prapotnik Milice	
	803-532	Jastrebcí-od Orešnik Jožeka do Lukman Mimike	330
2008	803-412	Lačaves- mimo Kos Maksa	600
	803-400	Kog-Gruškovje	500
2009	803-350	Gomila-hrvaška meja- Magdič	230
	803-380	Gomila- Zemljič Dušan- hrvaška meja	500

Po najrazličnejših izraženih predlogih in pomislekih je zbor občanov, ki je bil 16. decembra 2004, na koncu od takrat še prisotnih 24 občanov, s 13 glasovi sprejel mnenje, da se nadaljuje postopek za razpis referenduma o uvedbi samoprispevka za območje krajevne skupnosti Kog, katero je sprejel svet KS Kog na svoji 17. redni seji 27. januarja 2005.

Svet KS Kog
Slavko Perc

ZAKAJ PONOVA UVEDBA KRAJEVNEGA SAMOPRISPEVKA NA KOGU?

Dejansko je težko napisati vse tisto, kar bi moral, da bi razumeli. Moje stališče je jasno in nedvoumno. Kadarkoli napišem tisto, kar je resnica in pač nekomu to ni po godu, me označijo z lažnivcem. Dostikrat sem že napisal dokaj ostro, a mi doslej še nihče ni dokazal nasprotnega! Pisati, da nekdo laže, je dokaj enostavno. Za takšen odgovor nikakor ni potrebno imeti neke posebne inteligence, prej nasprotno – to je namreč dokaz, da se nekdo na drugi strani sploh ni sposoben pogovarjati, pač pa je enostavno prepričan v svoj prav. Argumentov pa seveda ni!

Samoprispevek je stvar preteklosti, baje je to pogruntavščina socializma! Vsi državljani plačujemo davke. Prav iz tega razloga se vprašajmo sledeče: Kdaj je bil zadnji samoprispevek v Ljubljani, ali pa v KS Ormož?! Spominjam se, ko je takratni in sedanji župan občine Ormož predstavljal in hkrati opravičeval plačevanje davka na pozidana stavbna zemljišča v občini. Njegove besede so bile jasne in nedvoumne: »Krajevni samoprispevkov več ne bo. Zato v občini uvajamo nov davek, davek na pozidana stavbna zemljišča.« Mislim, da mi bodo pritrdili vsi tisti, ki so takrat bili prisotni na zboru krajanov. Potem smo v občini Ormož sprejeli še en odlok: Odlok o plačevanju davka na nepozidana stavbna zemljišča. Krajan KS Kog plačamo 5.607.299,00 SIT letno v proračun občine. Ta sredstva bi morala nadomestiti krajevni samoprispevek!

Kaj se bo zgodilo in kaj bo narejeno, v kolikor bo samoprispevek izglasovan, pa vam lahko napovem dokaj točno. Možno je, da bo letošnja jesen moderniziranih od tristo, do petsto metrov ceste. Naslednje leto je volilno leto. Takrat pa bo vladajoča garnitura napela vse moči, da bi ostala v stolčkih in bo vsekakor tudi v KS Kog narejen dober kilometer asfaltne prevleke. Verjetno se še mnogi spominjate obljub o razsvetljavi in pločniku na Kogu. Ni naključje, da je bilo narejeno prav lansko jesen. Obljuba pa je bila stara štiri leta. Povedati pa je potrebno še to, da bo morebitna modernizacija, oziroma asfaltiranje ceste pozno jeseni v volilnem letu 2006 zapadlo v plačilo šele v letu 2007! To se bo zgodilo ne glede na to, ali samoprispevek bo izglasovan, ali ne. Če bomo krajevni samoprispevek na Kogu izglasovali, potem bomo edina KS v občini, katere krajan si nalagajo še en občinski davek.

V razpisu referendumu in uvedbi samoprispevka, pa vidim tudi še druge pomanjkljivosti. Potrebno bi bilo vprašati svet KS, predvsem pa predsednika, zakaj razpis referendumu za samoprispevek šele po preteku več kot polovice mandata? Bilo bi normalno, da bi si svet KS Kog takoj po prvi konstitutivni seji začel aktivnosti v tej smeri. Takrat bi namreč obljubljeni lahko tudi uresničil. To, da se po preteku polovice mandata začneš zavedati, da res nisi naredil čisto nič, pa je dokaj neodgovorno! Sedaj pa je najboljša vso breme odgovornosti, katero si prevzel ob nastopu mandata preložiti na krajane. Spodaj podpisanega pa bo verjetno spet najbolje označiti z lažnivcem... Takšna so pač pota demokracije in tako je, ko pride na oblast tisti, ki je popolnoma nesposoben! Mi lahko kdo dokaže nasprotno?!

Kdo pa bodo zavezanci za plačevanje krajevnega samoprispevka, v kolikor bo izglasovan? Vsi tisti, ki imajo nekaj čez 1.300.000.00 letno. To pomeni, da bodo plačevali vsi delavci, pa čeprav imajo najnižji osebni dohodek. Dvomim, da ima kateri od kmetov tako visok KD, torej nas večina tistih, ki se ukvarjamo s kmetijstvom ne bo plačevala. Dobro pa je predvsem to, da so volilni upravičenci le tisti, ki bodo plačevali! No, pa dajte! Sami sebi izglasujte še en davek!

Bogomir Luci

ŠE O POŠTI NA KOGU

Na 17. redni seji sveta Krajeвне skupnosti Kog, ki je bila v četrtek, dne 27. januarja 2005 ob 18. uri, je bil sprejet

SKLEP

Svet Krajeвне skupnosti Kog se strinja s pričetkom postopka odprodaje dela prostorov Krajeвне skupnosti Kog za potrebe poslovnih prostorov Pošte Slovenije.

KAJ SE DOGAJA S POŠTO NA KOGU?

Povedati je potrebno, da KS Kog ni dobila prvega pisma s strani Pošte Slovenija. Pisma o zaprtju poštneга urada na Kogu. Morda je res, da je urad nerentabilen, za kar smo morda krivi tudi domačini, ki vse manj uporabljamo poštne storitve. Čeke plačujemo preko raznih bank, predvsem v zadnjem času, pa se je uveljavilo tudi t.i. elektronsko bančno poslovanje. Mislim, da se ne motim, če trdim, da je v pismu, ki je bilo poslano s strani Pošte Slovenija pisalo o tem, da je poštni urad na Kogu nerentabilen, kar pomeni, da ne pokriva stroškov. V kolikor bi poštni urad zaprli, oziroma ukinili, bi uvedli neke vrste premočno pošto.

Prav iz tega razloga sem zelo skeptičen, zakaj prodati del zgradbe KS Kog Pošti Slovenije. Garancije, da bo potem pošta na Kogu ostala, nam namreč ne daje nihče. Povedati je potrebno, da na noben sestanek o pošti ni prišel nihče od predstavnikov Pošte. Obeh t.i. delovnih razgovorov o ureditvi poštneга urada na Kogu se je udeležil le Vekoslav Kosi, lastnik podjetja Invest kooperacije d.o.o. iz Hardeka. Meni je bilo takoj jasno! Prej omenjeni gospod je bil investitor gradnje poslovnih zgradb v Središču ob Dravi in v Miklavžu pri Ormožu. Ti dve poslovni zgradbi, pa je kasneje odkupila Pošta Slovenije in to po kar zasoljeni ceni! Ne bom pretiraval, če napišem, da je m² bil poštne zgradbe stal minimalno 1000 EUR več kot je stala gradnja poslovne zgradbe v obrtni coni mesta Ormož. Bojim se, da se je nekdo spet nadejal dobrega zaslužka, tudi pri ureditvi poštne zgradbe na Kogu!

Prav iz tega razloga sem se odločil, da napišem pismo ministru za gospodarstvo g. mag Andreju Vizjaku. V svojem pismu sem opisal gradnjo prej omenjenih poštnih zgradb. Seveda me je zanimalo zakaj Pošta Slovenije, ki je zaenkrat podjetje v državni lasti ne oddaja del večjih vrednosti preko javnega razpisa. Vsak si lahko poslano pismo ministru prebere in se prepriča, da niti malo nisem pisal o tem, da naj pošto na Kogu ukinejo, kar nekateri govorijo. Govoriti o pismu, ga obsojati in ne poznati njegove vsebine, je seveda smešno in primitivno preko vsake razumne meje! To je dejanski dokaz, da so tisti, ki te govorice širijo dobesedno bolni in obsedeni s tem, da so le oni na tem našem ljubem Kogu tisti, ki lahko napišejo kakšno pismo vidnemu predstavniku vlade! Zakaj pa je takšen problem moje pismo? V igri za dober zaslužek so namreč bili vplivni gospodje stranke LDS. Mislim, da se je tudi zaradi tega tako zelo mudilo...

Kaj pa bo s poštnim uradom v bodoče na Kogu, tega pa ne more nihče napovedati. Zaenkrat je še Pošta državno podjetje in na obstoj določenih uradov še lahko vpliva politika. Ko pa bo enkrat Pošta Slovenije lastninjena, potem pa bo to dosti težje. Vsakemu lastniku bo interes dobiček. Župan je povedal na zboru krajanov, da so samo v lanskem letu v sosednji Avstriji ukinili kar 400 poštnih uradov. Kaj se je zgodilo zaradi tega? Nič. Vpliv kapitala je takšen kot je. Zapirajo tovarne, delavci ostanejo brez dela... Bojim se, da se bo glede pošte v prihodnosti na Kogu zgodilo isto. Za to pa ne bo kriva nobena politična stranka in ne noben posameznik, morda lahko rečemo le, da je kriv pohlep po čim večjem bogastvu.

Svet KS Kog sicer lahko sprejme sklep o prodaji dela zgradbe, ki je v lasti KS, oziroma občine. Močno pa dvomim, da bomo s tem pošto na Kogu obdržali. Kaj lahko se bo zgodilo, da bo že čez nekaj let prodani del prazen in na prodaj najboljšemu ponudniku. Bo takrat občini interes odkupiti tisti del zgradbe, ki bo glede na opremo v njej dosti dražja, kot smo zanj iztržili? Najbolj pri vsem tem pa me moti to, da se predvsem predsednik KS Kog gre neke skrivalnice. O ceni zgradbe in o ceni morebitne investicije v ureditev podstrešnih pisarn za potrebe KS ni in ne sme biti nikakršna »poslovna tajna«. Gre namreč za javna sredstva, pa tudi za zgradbo, ki ni v lasti posameznika! Imam pač občutek, da bi nekdo rad zaslužil, ali pa se pred krajanji kazal kot zelo pomemben, skratka nenadomestljiv...

Bogomir Luci

TEKOČE VZDRŽEVANJE JAVNIH POTI V KS KOG V LETU 2004

V Kog je 14,731 km makadamskih javnih poti in 15,505 km asfaltnih javnih poti. Za tekoče vzdrževanje javnih poti je iz občinskega proračuna za vzdrževanje javnih poti v letu 2004 skupaj bilo namenjenih 3.058.980,90 SIT, kar je bilo v letu 2004 v celoti realizirano.

V spomladanskem času smo izvedlo nujna dela pri vzdrževanju javnih poti: gramoziranje javnih poti in košnjo bankin. Ker še ni bil sprejet pravilnik o oddaji naročil male vrednosti smo nujna dela oddali v skladu z naročili male vrednosti z naročilnico in sicer:

- gramoziranje javnih poti in sanacijo betonskih cevi v skupnem znesku 300.000,00 SIT pri izvajalci Vladu Plohu s. p., Miklavž pri Ormožu. Ker naročenih del ni izvedel v celoti, smo mu poravnali račun v znesku 250.000,00 SIT in

- košnjo bankin ob javnih poteh v skupnem znesku 100.000,000 SIT pri Janku Lahu, Miklavž 56.

Po sprejetju programa vzdrževanja javnih poti za leto 2004 smo izbrali najugodnejšega izvajalca za vzdrževanje javnih poti v letu 2004 – Bukovec Rajka s.p., Gomila 52. Izbrani izvajalec je izvedel gramoziranje javnih poti, izkop jarkov, košnjo bankin in sanacijo in vgradnjo betonskih cevi. V skladu s podpisano pogodbo smo mu zaradi zamude pri izvajanju del odbili pogodbeno kazen 2 %o od vrednosti izvedenih del in mu plačali znesek v višini 2.049.891,00 SIT.

Zaradi nedokončanega gramoziranja in potrebe po gramoziranju nekaterih javnih poti, ki še niso bile gramozirane, smo za dodatni navoz gramoza izbrali izvajalca AGM Mirana kovača s.p. Središče ob Dravi, ki je v novembru navozil gramoza za preostale javne poti. Za navoz gramoza smo poravnali račune v skupni vrednosti 583.200,00 SIT.

Tako so bila v letu 2004 izvedena naslednja dela:

- navoz gramoza na javne poti (spomladansko in jesensko gramoziranje): 540 kubičnih metrov
- izkop jarkov 1.510 m
- sanacija in vgradnja betonskih cevi 15 komadov
- košnja bankin ob javnih poteh (1-krat spomladi in 1-krat poleti)
- postavitev prometnega znaka za omejitev hitrosti na JP 803-401 Kog – 1 komad (60.951,00)

Tako smo v letu 2004 v celoti izkoristili sredstva za tekoče vzdrževanje javnih poti iz proračuna občine Ormož.

Milena MILOSAVLJEVIČ
Tajnica KS Kog in skrbnik pogodbe

SKUPNA SKRB ZA LEPŠE POKOPALIŠČE

Na podlagi sprejetega sklepa 15. seje sveta KS Kog, v katerem sem pooblaščen za nadzor nad vzdrževanjem pokopališča na Kogu, je prav, da krajane seznanim z nekaterimi aktivnostmi v zvezi z urejanjem pokopališča.

Pri tekočem vzdrževanju vseskozi obstaja potreba po dogovoru o delu s predsednikom sveta KS Kog, g. Slavkom Perc in članom sveta KS Kog, g. Ivanom Nemec, ki je zadolžen za nadzor nad delom na pokopališču.

Po novem letu je bilo zaključeno preoblikovanje (obrezovanje) obstoječih cipres. Obvladalo je splošno mnenje, da so se ciprese nenadzorovano razširile tudi do polovice obrobni grobov. Skozi leto bomo poskušali krošnje tudi primerno oblikovati. Naj hudomušno omenim, da se je z obrezovanjem končalo obdobje, ko je marsikatera cipresa služila kot skladišče za različne vaze, odpadne sveče, krpe ipd. Menim, da bo živa meja sedaj končno zadihala in da se bo dala bolje urejati.

Verjetno je bilo skozi preteklo leto opazno, da smo pristopili k ločenemu zbiranju odpadkov. Znano je, da je za betonske ostanke odgovoren tisti, ki preureja spomenik na grobu (svojci). Ostale odpadke ločimo tako, da organske odpadke (travo, zemljo,...) zbiramo na posebno odlagališče; plastiko in ostali materiala (sveče, vence,...) pa odlagamo na betonsko smetišče. Odlagališče je označeno s tablam, prosili bi le, da krajani opozorila upoštevajo.

Na eni od sej sveta KS Kog v lanskem letu je bilo sprejeto stališče v zvezi z urejanjem okolic grobov, ki govori, da svojci lahko uredijo neposredno okolico groba z betonskimi ploščami. Ker sem zadolžen za nadzor nad ureditvijo pokopališča želim opozoriti, da morajo biti betonske plošče enotnih dimenzij in enake barve na celotnem pokopališču. Zato predlagam, da se pred pristopom k urejanju predhodno dogovorimo. Na pokopališču bo mogoče dobiti imenovane betonske plošče. Iz strani KS bomo po osnovni ureditvi neposredne okolice groba uredili preostanek zemlje, tako da bomo travo nadomestili z nasipom mletega gramoza. Z omenjeno ureditvijo ne bo v bližini groba vaših svojcev potrebna košnja trave, ki pogosto tudi ni mogoča.

Na našem pokopališču je tudi precejšnje število grobov, ki so že več let zapuščeni. Kmalu bomo pristopili k izravnavi teh grobov.

Čeprav sem zadolžen za urejenost pokopališča, verjamem, da bo le-to urejeno in v naš ponos takrat, ko bomo vsi prispevali k njegovi urejenosti in čistosti. Z dogovarjanjem in sodelovanjem bomo dosegli, da bo pokopališče takšno, kot si ga naši pokojni svojci zaslužijo.

Dušan Prapotnik

BILO BI LEPO ...

- Če bi lastniki ali najemniki parcel, ki mejijo na javne poti, v kolikor na njih rastejo drevesa, le tem požagali veje, da bi bila večja vidljivost in omogočeno nemoteno redno vzdrževanje javnih poti (JP)
- Če bi taisti pregledali in v kolikor je potrebno, tudi očistili propuste (kanale), ki so pod vozišči JP

- Če ne bi imel marsikdo spuščениh vseh odvodov za odplake in meteorne vode direktno v občestne jarke
- Če ne bi imel marsikdo obračalnega pasa na javni poti
- Če se ne bi marsikdo namenoma s traktorjem vozil po jarkih in jih pri obdelavi kmetijskih površin zaoral ali zabranal
- Če bi ob večjem nalivu vzel kdo v roke motiko ali lopato in na določenih mestih spustil vodo v občestni jarek ...

Ja , bilo bi drugače in bilo bi lepo...

Slavko Perc
Predsednik Sveta KS Kog

OBČNI ZBOR TURISTIČNEGA DRUŠTVA KOG

Turistično društvo Kog je 19. februarja 2005 imelo svoj redni občni zbor. Na občni zbor smo povabili tudi članice društva kmečkih žena, saj z njimi zelo dobro sodelujemo in brez njihove pomoči ne bi mogli izvesti zelo pomembnih predstavitev našega kraja.

Na občnem zboru smo pregledali dosedanje delo, predvsem naloge ob organizaciji prireditve DNEVI TURIZMA. Za organizacijo teh dnevo je potrebno vzpodbuditi širši krog ljudi. Predložen je bil tudi predlog vsebin za letošnje dneve, vendar izključno le kot predlog, ki pa ga je možno spreminjati, oziroma dopolniti z izvirnimi predlogi.

Naštela bi le nekaj teh predlogov, ki pa se bodo spreminjali oziroma dodajali se bodo novi predlogi:

Slikarska kolonija s predstavitvijo likovnega ustvarjanja umetnikov na samem prireditvenem prostoru, čebelarstvo v naši okolici, pripravili bi razstavo in povabili pomembne čebelarje, kmečke žene bi pripravile razstavo- dobrote kogovskih kmetij, povabili bi tudi kakšno gledališko skupino, pripravili koncert, organizirali pohodništvo po vinski cesti, organizirali še druge oblike športnih dejavnosti, upokojenci bi organizirali svoje tekmovanje v kegljanju, razmišljamo o novi obliki vaških iger, organizirali postavitev občestnega kamna v Gomili, skuhali kislo juho...

Na občnem zboru pa smo sprejeli tudi sklep, da se sestane širši krog ljudi, predstavniki vseh društev in organizacij ter doreče , kaj so DNEVI TURIZMA za Kog in kako jih v bodoče organizirati. Prisotni na tem razširjenem sestanku, ki je potekal 13.4.2005, so izrazili željo, da ti dnevi ostanejo. Nadaljna razprava je potekala o času teh prireditve in posredovano je bilo mnenje, da bi poiskali kasnejši datum, saj je dosednji datum posegal v letne dopuste in je bilo veliko ljudi odsotnih. Predlagano je bilo tudi, da se dnevi razpršijo na daljši čas in da dejavnosti ne potekajo več v strnjeni obliki. Bolj pa se naj vključijo tudi domači ponudniki.

Pričakujem, da bomo v naši krajevni skupnosti in v samem društvu zmogli toliko moči, da bomo to, kar je bilo dobro,

še dograjevali, izpustili to, kar se ni najbolje obneslo, da bo sodeloval širši krog ljudi, kajti le tako bomo lahko dobro izvedli prireditve, ki so ponesle ime našega kraja tudi širom naše domovine.

Predsednica Turistične društva Kog
Anica Pevec

TO VINO JE BILO PRIDELANO NA KOGU

Tudi letos je Turistično društvo pripravilo ocenjevanje kogovskih vin. Pomerilo se je 48 vzorcev vin, od tega 7 zvrsti, 6 šiponov, 6 laških rizlingov, 2 bela pinota, 5 chardonnayev, 2 siva pinota, 8 renskih rizlingov, 4 sauvignoni, 1 rumeni muškat, 1 traminec ter 6 vin posebne kakovosti oz. predikatov.

Ocenjevalno komisijo so sestavljali: Matija Kociper, Lidija Ruška (predsednica), Milan Hlebec, Borut Prapotnik in Janja Klajnčar

Foto: Jasmina Mlinarič

Na prireditvi, ki so jo pripravili v nedeljo, 10. aprila, so podelili 4 bronasta, 30 srebrnih in 14 zlatih priznanj. Gospa Lidija Ruška je tudi tokrat pohvalila kogovske vinogradnike in njihova vina, ki kljub lanskoletnim nezavidljivim vremenskim pogojem, že zdaj dosegajo visoko kakovost.

Članice Društva kmečkih žena so nas spet prijetno presenetile z domačimi dobrotami, učenci osnovne šole pa so nedeljsko popoldne popestrili s kulturnim programom.

Slavica Munda

NOVE ORGLE ZAZVENELE ŠE LETOS

Že nekaj let načrtovane in težko pričakovane nove orgle bodo letos v naši farni cerkvi zazvene.

Draga Lukmana, ki je v orglarski delavnici v Hočah pri Mariboru zaposlen kot intonater in uglaševalec orgel smo povprašali, kako daleč so dela.

»Do sedaj je bil povečan kor, prepleskana notranjost vhoda Marijine kapele s podkorom in nadkorom, položena nova električna napeljava na kor, korna ograja pa je

v izdelavi. Same orgle pa so bile do sedaj narejene v naslednjih delih: sapnice, lesene piščali, igralnik in ohišje iz hrasta.

Do zaključka del manjkajo še kovinske piščali, montaža delov skupaj in montaža v cerkvi.«

Ob koncu lanskega leta smo zbirali denar v ta namen:

Vas	št. darovalcev	zbrana vsota
Gomila	25	204.000 SIT
Jastrebc	39	326.000 SIT
Kog	48	425.000 SIT
Lačaves	22	182.000 SIT
Vitan	15	139.000 SIT
Vodranci	17	99.000 SIT

Za vse darove, ki smo jih do sedaj prejeli, se lepo zahvaljujemo.

Gospod Janez Mohorič in člani
Župnijskega pastoralnega sveta

NOVOIZVOLJENI ČLANI ŽUPNIJSKEGA SVETA

V mesecu februarju smo v fari Sv. Bolfenska volili nove člane župnijskega pastoralnega sveta. Tako smo za obdobje naslednjih petih let po posameznih vaseh izbrali naslednje:

GOMILA: Franc ZOREC

JASTREBCI: Nevenka ŽGANEC in Pavel RUBIN

KOG: Irena ŽIBREK, Ivica KOŠČAK, Jelka PRAPOTNIK in Ivan ŠKRLEC ml.

LAČAVES: Irena LUKMAN in Franc JAKL

VODRANCI: Sonja KAMPLET-ROTAR in Miran LAŠIČ

VITAN.: Alenka MLINARIČ in Mateja ŠTAMPAR

Člani po službeni dolžnosti : Janez MOHORIČ – župnik, Milan BORKO in Peter OREŠNIK – ključarja ter Drago LUKMAN – organist, zborovodja.

LOVSKA DRUŽINA KOG - POROČILO O DELU ZA LETO 2004

Kot Vam je znano se člani LD Kog trudimo, da opravljamo svoje poslanstvo in z vašo pomočjo ga tudi zelo uspešno uresničujemo. Samo informativno, da konec letošnjega leta zaključujemo projekt »Izboljšanje življenjskih razmer za malo divjad«. Skupaj z vami smo uspeli izboljšati življenjske razmere za fazana in posledično tudi za zajca. Stalež obeh vrst se je v lovišču povečal. Lansko leto smo usposobili lastno valilnico za fazane, kamor dajemo vsa najdena jajca fazank, ki so iz različnih vzrokov predčasno zapustile gnezdo. Pridni kmetje so nas v času lanske košnje obveščali o najdenih jajcih, jih celo prinašali v našo valilnico. Takšno ravnanje od vas pričakujemo tudi v letošnjem letu in prepričani smo, da boste to nadaljevali tudi v prihodnje.

Novi Zakon o divjadi in lovu je prinesel zakonsko omejitev lovne površine, ki ne sme biti manjša od 2000 ha. Toliko lovne površine pa na Kogu žal nimamo. Vlada RS je na svoji 99. seji sprejela Odlok o meji lovišč in ustanovila lovišče z imenom »Kog – Vinski vrhovi«. Iz dveh lovišč je naredila eno lovišče in čakamo na razpis koncesije na to lovišče. S to združitvijo je močno prikrajšala ali celo oškodovala LD Vinski vrhovi, ki pa si je pridobila manjkajoči del lovišča in ni več bila ogrožena. Vprašanje je, kdo od navedenih lovskih družin bo dobil koncesijo za to lovišče. Obstajata dve opciji in sicer prva, da dobi lovišče LD Vinski vrhovi ali pa druga opcija, da dobi lovišče v upravljanje LD Kog. Niso še znani kriteriji na podlagi katerih bo država podeljevala koncesije. LD Kog in Vinski vrhovi sta vložili veliko truda, da ostaneta obe lovski družini. Mi smo se sklicevali na dolžino meje z Republiko Hrvaško, vendar nismo uspeli. Obe družini skupaj se trudimo, da bi prišlo do spremembe odloka o določitvi lovišč vendar pričakovani rezultat je negotov. Upajmo, da se bo za obe lovski družini to ugodno končalo. Leto 2004 smo zaključili uspešno, izpolnili smo plan odstrela s čemer smo zmanjšali škodo po divjadi našim kmetom in vsem, ki ima kaj za pod zob divjadi. Še naprej ostaja odgovorna oseba za sprejem škod po divjadi in sicer gospodar LD Kog Franc Čurin, Vitan 7, tel: 02 7197 110 ali mobilni telefon 041 764 451. Pri njem tudi dobite odvrčila za divjad.

V naslednjih mesecih bodo fazanke v naravi pričele valiti in voditi kepče, srnice bodo polegale mladiče. Prosim vas, ne spuščajte psov nenadzorovano v lovišče, če najdete zapuščeno gnezdo, obvestite gospodarja, da bo pobral jajca in jih dal v našo valilnico, pred košno obvestite gospodarja da pred košnjo pregleda travnik in reši kosilnice majhno srnico.

Lep pozdrav in hvala za razumevanje in sodelovanje.

Tajnik LD
mag. Srečko F. Krobe

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ZARJA KOG

Spet je za njimi uspešno leto, ki se je nekako zaključilo v torek, 21.12.2004, ko se je odbor društva srečal s krajani, ki so na kakršenkoli način pomagali pri delovanju društva čez leto. Zadnji večji dogodek je bil 11.novembra in sicer Dan starejših krajanov KS Kog. Srečanja se je udeležilo okrog 130 članov, starih nad 70 let in mlajših, ki so se povесelili skupaj z njimi. Vse starejše krajanke (ta čas jih je 33), ki pa na prireditve niso mogli priti, ker jim zdravje to ne dopušča, pa so na domu obiskali člani odbora, jim izročili praktične pakete ter jim s prijazno besedo malo polepšali dan. Obiska pa je bilo deležnih tudi pet krajanov Koga, ki bivajo v Domu za starejše občane v Ormožu. Le-ti so bili nad obiskom prijetno presenečeni. Ta čas najstarejši krajan Koga je Stanko Korošec iz Vodranec, rojen 1.1919, najstarejša krajanka pa je Terezija Trop, prav tako iz Vodranec, rojena 1.1911.

Trenutno ima društvo 188 članov in je gotovo eno najbolj aktivnih in tudi po številu članov največjih na Kogu. Zelo uspešni so bili kegljači – dobili so kar 5 pokalov tako v občini kot izven nje. Tudi pevski zbor se lahko pohvali s precej nastopi tako doma kot tudi drugod po občini. Na martinovo soboto so na primer nastopili v Ormožu pod šotorom.

Če pogledamo še malo nazaj, je treba omeniti tudi uspešno izpeljane aktivnosti v času Dnevov turizma, ko jih je obiskalo kar 50 društev iz mariborske regije s 50 kegljaškimi ekipami. Tekmovanje so dobro izvedli in ob tej priložnosti jim je vinogradništvo Čurin-Prapotnik darovalo 50 buteljk, za kar se najlepše zahvaljujejo. Čez leto je društvo tudi dobro sodelovalo z osnovno šolo, kogovskim vrtcem in Turističnim društvom Kog. Upajo, da bo tako tudi v bodoče.

Leto 2004 je bilo torej uspešno pripeljano do konca, v drugi polovici januarja pa so že začeli z aktivnostmi v novem letu in sicer na Antonovo, 17. januarja. Pripravili so prijateljsko srečanje kegljačev občine Ormož v sodelovanju z Društvom prašičerejcev, ki jim je pripravilo pogostitev-koline. Druga večja aktivnost v tem letu je bila potem še prireditev ob Dnevu žena in sicer 10. marca. V dvorani na Kogu se je zbralo okrog 110 upokojencev od tega približno 70 žensk, ki so bile obdarjene z lončnicami Vrtnarstva Prapotnik. Ni manjkal tudi kulturni program. Delovno so to leto začeli tudi kegljači, ki so se 4. aprila udeležili tekmovanja v Središču ob Dravi.

Čeprav smo že krepko zakorakali v leto 2005 pa še vedno velja voščilo članov odbora društva, ki *vsem krajanom, še posebej pa svojim članom, želijo dosti zdravja v novem letu pa tudi sreče, dobrega medsebojnega razumevanja in sodelovanja.*

Katja Čurin

POLICIJSKA POSTAJA ORMOŽ O SVOJEM DELU V LETU 2004

Policija je pripravila letno poročilo dela za leto 2004. Tudi na Policijski postaji Ormož smo zbrali statistične podatke o opravljenem delu za leto 2004 ter izdelali letno poročilo za leto 2004. Del poročila, ki zajema območje KS Kog na področju varovanja državne meje in ilegalnih migracij primerjalno z celotnim območjem Policijske postaje Ormož vam predstavljamo.

V letu 2004 smo na našem območju zaradi ilegalnega prehoda državne meje ali poskusa ilegalnega prehoda državne meje obravnavali skupaj 242 (89) tujcev kot kršiteljev, kar je bistveno več, kot leto poprej. Pri ilegalnem prehodu državne meje smo prijeli 60 državljanov Turčije, 38 državljanov Srbije in Črne gore, 33 državljanov Hrvaške (vsi so romskega porekla), 29 državljanov Bangladeša in 28 državljanov Albanije. Preostali odstotek predstavljajo državljani Bosne in Hercegovine, Makedonije, Egipta, Izraela, Pakistana, Iraka in Indije.

Druge enote v notranjosti Republike Slovenije, so prijele 8 ilegalnih prebežnikov, za katere so ugotovili so prestopili državno mejo na našem območju. Tudi po tem analitičnem segmentu smo dosegli zastavljene cilje prijetih ilegalnih prebežnikov, ki je definiran na 80%, saj naš analitični odstotek prijetja znaša 97%, od vseh ilegalnih prebežnikov, ki so prečkali mejo na našem območju.

V letu 2004 smo evidentirali in obravnavali 23 (2) kaznivih dejanj v zvezi z kršitvami mejnega režima.

Uspešnost policije ob državni meji se ocenjuje tudi po vračanju tujcev od tujih varnostnih organov. V letu 2004, kakor tudi v letu 2003 nam tuji varnostni organi niso vrnili nobene osebe. 175 (60) tujcev od vseh obravnavanih tujcev smo na podlagi Sporazuma in pogodbe, pisno najavili hrvaškim varnostnim organom. Prav tako pa je prikazan pomemben podatek, da smo uspeli z kvalitetnimi ogledi kraja ilegalnega prehoda ter zbranimi kvalitetnimi materialni dokazili, dokazati mesta, kjer so tujci prešli državno mejo iz smeri Republike Hrvaške na naše ozemlje. Z uspešnostjo izročitve tujcev hrvaškim varnostnim organom, smo zadovoljni, oz. smo bili na tem področju dokaj uspešni, saj smo dosegli zastavljeni cilj, to je nad 50 % uspešno izročenih obravnavanih ilegalnih prebežnikov, kar v našem primeru znaša 73 %, (od navedenega skupnega števila so odvzeti ilegalci, ki so podali vlogo za azil).

Obravnavali smo 48 (3) tujcev, ki so zaprosili za azil. Kot smo že navedli močno izstopajo državljani Bangladeša, saj jih je 25 zaprosilo za azil. Za azil je zaprosilo tudi 8 državljanov Turčije, 3 državljani Iraka ter 2 državljana Indije. V Center za tujce v Prosenjakovce smo nastanili tujce, pri katerih kljub temeljitim pregledom in zbranih obvestilih zaradi pomanjkanja dokazov ni bilo možnosti tujcev najaviti in jih takoj uspešno izročiti hrvaškim varnostnim organom. Tako smo v Center za tujce Prosenjakovci nastanili 47 (21) tujcev.

Na območju KS Kog obravnavali 16 (9) kršitev ilegalnih prebežnikov. Potrebno je omeniti, da je večina kršiteljev ilegalnih prebežnikov zaprosila za azil in se v naših evidencah ne vodijo kot kršitelji temveč kot prosilci za azil in takih je bilo 49.

V nadaljevanju bi rad omenil, da policija opravlja svoje naloge varovanja državne meje zakonito in na podlagi zakonodaje, poskušamo pa biti kar se da uvidevni do domačinov predvsem na področju ukrepov v zvezi z kršitvami cestno prometnih predpisov, kar potrjujemo s podatkom, da smo na tem območju kaznovali le 0,55 % vseh kaznovanih na območju Policijske postaje Ormož (na celotnem območju PP Ormož je bilo 5817 (6371) kaznovanih kršiteljev cestno prometnih predpisov)

V prvih dveh mesecih leta 2005 smo obravnavali že 50 ilegalnih prebežnikov. Hrvaškim varnostnim organom smo jih uspeli vrniti 21, v Center za tujce smo nastanili 4, sprejeli pa smo 25 vlog za azil. Močnega povečanja ilegalnih prebežnikov pa ne moremo pripisati ob vstopu Republike Slovenije v Evropsko Unijo, čeprav je veliko ilegalnih prebežnikov zaprosilo za azil v naši državi.

Sodelovanje z domačini ob meji ocenjujemo kot zelo dobro, kljub temu, da je občasno prišlo do »kratkih stikov« (uporaba privatnih zemljišč za vožnjo s službenimi vozili), ki pa smo jih z prizadetimi sporazumno reševali. Še naprej si želimo sodelovanje na visokem nivoju in kot plod tega sodelovanja pričakujemo konkretne podatke v zvezi kršitev mejnega režima, saj bomo skupaj močnejši pri varovanju državne meje oz. zunanje meje Evropske Unije.

Miran ČAGRAN
VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA

»V DUHU SODELOVANJA Z OBČANI ...«

Kot je zagotovil komandir Postaje mejne policije Ormož, g. Miran Horvat na seji Varnostnega sosveta aprila letos, so policisti po svojih močeh pripravljeni pomagati prebivalcem tudi pri nenadnih, oziroma nepredvidljivih dogodkih, kot so npr. porod pri živini, ali če se krajanu ustavi vozilo v snegu, v blatu na njivi in podobno.

Potrebno je le poklicati številko **113**, in dežurni na postaji Ormož bo poslal na kraj dogodka najbližjo policijsko patruljo.

Slavko Perc

SPET SMO SE ZBRALI ...

»Se naša generacija je zbrala,
da spet bi malo pokramljala.
Otroci vojne res smo mi,
a veselje ob druženju na skup drži.
Sošolcev nekaj smo že izgubili,
a vendar jih ne bomo pozabili.«

Naj vam predstavim udeležence letošnjega srečanja letnika 1940 in 1941.

Stojijo: Jože Lukman, Franc Šandor, Viktor Borko, Marjana Hlebec, Tone Ciglarič, Edvard Dečko, Franc Kosič, Ivan Kutnjak in Peter Kovačič.

Sedijo: Franc Lebar, Marija Malec, Elizabeta Šandor, Marija Mlinarič, Marija Vernik, Ivan Žižek, Marta Vnuk in Janez Lebar.

Pridružila sta se nam tudi muzikant Albin Žganec in Ivan Mlinarič, ki je spremljal ženo.

Ob tej priliki prosim vse sošolce naj premislijo in se nam pridružijo, saj ne vemo, koliko nas bo naslednje leto manj.

Marta Vnuk

POVABILO NA RAZGIBAJMO TELO S KOLESOM

Upravni odbor DU Zarja Kog se je 20.2.2005 na seji odločil, da se na Kogu organizira sekcija kolesarjev, v katero vabimo vse voljne Kogovčanke in Kogovčane, da se nam priključijo s svojim dvokolesnim konjičkom. Organizirali bomo krajše in daljše izlete po Kogu in okolici. S seboj lahko pripeljete tudi mlajše in prijatelje. Veseli bomo tudi kolesarjev iz občine Ormož in sosednjih občin, tudi Hrvaške.

V kolikor bo sekcija zaživela, bomo v času **Dnevov turizma** organizirali srečanje upokojenk in upokojencev ljubiteljev koles Slovenije na Kogu.

Prijavite se lahko pri Zdravku Hlebcu na telefon **7197522 ali 041 394146**.

Zdravko Hlebec

ZBIRANJE STAREGA PAPIRJA

V šolskem letu 2004/5 zbiramo star papir. S to akcijo bomo zavarovali vsaj nekaj dreves in pomagali bolnim otrokom. Akcija poteka pod okriljem Fundacije za pomoč bolnim otrokom v Sloveniji in Surovine v mesecu marcu in aprilu.

Nekje v okolici šole je postavljen zaprt zabojnik, v katerega lahko odlagate star papir. Sem spada ves pisarniški papir, časopisi, revije, kartonska škatle (seveda skupaj zložene, da zasedejo manj prostora).

Vabimo krajanke, da odpadni papir zbirajo v škatle ali papirnate vrečke, starše naših otrok pa lepo prosimo, da papir spotoma pripeljejo v šolo. Lahko ga prinesejo tudi starejši otroci.

Milena Orešnik

VRTEC KOG V LEPŠIH IN SVETLEJŠIH PROSTORI

Otroci – majhni in malo večji, veseli, razigrani, vedoželjni, nagajivi, včasih pa tudi otožni, jezni ali prestrašeni – so lansko leto stopili v vrtec nekaj dni pozneje; (15. september) vendar z velikim veseljem, saj so jim končno obnovili prostore. Za prenovo so se borili starši, vzgojiteljice pred nami, danes pa se lahko skupaj veselimo večje umivalnice in dveh svetlih igralnic. V večji igralnici je 17 otrok od 1 – 5 let, v manjši igralnici pa 9 otrok – od 5 – 6 let. Za njih skrbimo tri vzgojiteljice, ki se zavedamo, da je pot do otrokovega celostnega razvoja povezana z bogatimi dejavnostmi, zato jim poleg sproščene igre ponujamo interesne dejavnosti: RAJAM-PLEŠEM, GLASBENE in PRAVLJIČNE URICE, obisk gledaliških predstav, športne aktivnosti – TEKMOVANJE ZA ZLATI SONČEK in plavalni tečaj v ormoškem bazenu.

V izvajanje programa dela vključujemo tudi zunanje sodelavce, ki so nam v letošnjem šolskem letu že pomagali narediti voščilnice, babice so nam pomagale speči škratove piškote s starši smo šivali obleke za decembrski ples snežink ter skupaj z njimi naredili škratove lučke, s katerimi smo potem poiskali škratev zaklad.

Vse naše dejavnosti in aktivnosti so raznovrstne. Tako smo v jesenskih mesecih obeležili Dan brez avtomobilov; Teden otroka, ko smo naredili Tetko jesen, izvedli jesenski piknik, pekli jesenske pridelke, se igrali z naravnimi materiali, na tržnici s sadjem pa smo stiskali sok iz grozdnih jagod.

Veseli december smo že omenili. Z obiskom pošte, slaščičarsko delavnico, izdelovanjem čestitk, pravljicnimi uricami o zimi in škratih, dedka Mraza in Božička, s plesom snežink in novoletno igrico, smo preganjali zimske urice. Prve novoletne dni so zaznamovale igre na snegu, za tem žakljanje in izdelovanje tunelov, iglujev, snežakov,...

Pozabili nismo niti na slovenski kulturni praznik, valentinov ples, predvsem pa ne na pustno povorko v Središču ob Dravi, kjer smo se predstavili kot skupina rožic.

In že nam je prihitela pomlad naproti, ko smo v KS Kog nastopili za dedke in babice s pesmimi in deklamacijami. Izvedli smo orientacijski pohod do Treh mlak, izlet po dežju in lužah s škornji in dežniki. Ob velikonočnih praznikih smo našo igralnico okrasili s pisankami, Svetovni dan zdravja in Dan zemlje pa obeležili dogodkom primerno.

Ob koncu šolskega leta se bomo skupaj s starši odpravili na izlet na Pohorje. Radi bi povabili vse tiste otroke med nas, ki se radi gibljejo, rajajo, se veselijo in tudi vse tiste, ki so jim všeč razne igre, da se nam pridružijo. Pri nas je lepo in vsega tega je na pretek

Skupina SONČKI
z vzg. Valerijo in Mileno
ter skupina PIKAPOLONIC z vzg. Stanko

ŠTIRI TA PRAVE BASENCE

Z domišljjskim spisom Štiri ta prave basence je Tjaša Novak sodelovala na vseslovenskem projektu mladih ustvarjalcev Z domišljijo na potep. Med več kot 350 prispelimi prispevki slovenskih šolarjev je strokovna žirija izbrala 5 najboljših, med katerimi je bil tudi Tjašin spis Štiri ta prave basence.

VEVERIČINA POT

Veverica je že navsezgodaj nabirala lešnike. To je bila grda, stara, hudobna in zgubana veverica. Lešnikov je imela že toliko, da ni vedela kam z njimi. Na drugi strani, kjer je živela hudobna veverica, je živela majhna veverička, ki ni imela mame, ker jo je odnesla hudobna lisica. Mala veverička še ni imela nič lešnikov, ker je bila zadnje dni tako žalostna zaradi mame, da jih je pozabila nabirati. Ko pa jih je začela nabirati, je že začelo snežiti. Hitro je stekla, oziroma priplezala do doma. Joj, prejoj! Od doma so ostale samo polomljene vejice.. Veverička je lačna, premražena in obupana taval po gozdu. Nenadoma je v gozdu nekaj zašelestelo. Veverička se je hitro skrila za vejo, a prepozno. Na njeno veliko presenečenje, je iz grmovja prikopitljala velika rjava žival, z nekakšnimi vejami na glavi in dolgimi nogami. Ta velika žival je vprašala veveričko: «Kdo si?» Veverička pa seje počasi oddaljevala in jecljala: «Jaaz sem maala veverička. Kdo pa si ti?» Žival seje zasmejala njenemu jecljanju, nato pa dejala: «Jaz sem kralj jelenov. Kaj delaš tukaj brez mame, tu je zelo nevarno, si se izgubila?» Veverička je ob tem toplem glasu in prijaznosti postala bolj zaupljiva. Dejala je: «Mamo mi je odnesla hudobna lisica, veter pa mi je razdril gnezdo. Poleg tega nimam nič hrane in zmrzujem.» Jelen pa je dejal: «Splezaj na moj hrbet in odnesel te bom k veverici na drugi strani gozda. Tam se ti ne bo ravno dobro godilo, ampak toplo bo pa vseeno.» Veverička je skočila na jelenov hrbet, ki je bil zelo topel in že sta divjala proti drugi strani gozda. Ko sta prispela, je jelen potrkal na vrata v deblu. Iz debla seje zaslišalo: «Kdo moti moj mir?» Jelen je glasu povedal vse o mali veverički in vrata so se odprla. Skozi vrata je stopila stara, zgubana in hudobna veverica. »Daj mi jo in se ne vračaj nazaj,« je rekla veverica. Zaloputnila je vrata in veveričko potegnila za sabo. V gnezdu je bilo zelo toplo in dišalo je po svežih lešnikih. Stara veverica je veveričko poslala v kot in ji dala staro strohnelo listje ter majhno drobtinico lešnika. Veverička je to dobila vsak dan, zraven pa je morala veverici čistiti hišo. Tako je bilo vse do nekega junijskega popoldneva, ko je stara veverica naročila mali veverički, oziroma že odrasli veverici, naj gre po jagode blizu drevesa. Veverička je vzela košarico in se odpravila proti drevesu. Medtem je k stari veverici pritekel stari zajec in ji povedal, da se vrača njen sin. Hitro je stekla iskat svojega sina. Pot jo je vodila v isto smer, kot je šla veverička. Dohitela jo je in stekla mimo nje. Toda naenkrat je stopila na vejo, ki jo je prej sama zrahljala, da bi se znebila veveričke. Zgrmela je v globino in umrla. Za njo je pritekla veverička. Vseeno ji je bilo, če je bila stara veverica hudobna do nje, jokala je. Ko je prišla nazaj v njuno hiško, je v naslonjaču sedel sin stare veverice. Veverička mu je povedala, kaj se je zgodilo in oba sta jokala. Skupaj sta živela dalje v hiški veverice. Čez nekaj časa sta se zaljubila in živela srečno s svojimi mladički. Veverička ni nikoli bila hudobna, kajti kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

LISJAK IN ZAJČEK

Zajček je hodil v živalsko šolo. Z njim v razredu je bil močni medved, ki so se ga vsi bali, majhna premetena žolnica, venomer čisti krokodilček, požrešen polž, majhna lepa zajklja in največji čudak v razredu, lisjak. Ta je vse dneve preždel v kotu in se držal bolj zase. Zajčkov najboljši prijatelj je bil močni medved. Ko je nekega jutra šel v šolo, je šel mimo

igrišča z veliko igral. Skočil je na gugalnico in tam čakal na začetek pouka. Ravno, ko je zazvonilo, je močni medved začel mikastiti nekega volka iz višjega razreda. Zajček se je temu tako smejal, da je skoraj počil. Po zvonjenju so se odpravili v razred. Zajček in medved sta kot vedno sedela skupaj. V razred je prišla učiteljica srna. Začela je: «Dragi učenci, danes vam moram najprej predstaviti novega učenca. Ime mu je medved Brunač.» Skozi vrata je prikorakal medved, približno takšne velikosti kot močni medved. Zajček je takoj začutil težave. Medveda pa je očitno čisto očaral. Že med odmorom se je celo presedel k njemu. Ko ga je zajček vprašal, ali nista več prijatelja, ga je udaril. Zajček se je jokajoč spravil v kot. Nenadoma je zaslišal glas: «Oprosti, ampak v tem kotu sem običajno jez. Saj si lahko tukaj, le malo prostora mi daj.» To je bil lisjak. Zajček mu je dal prostor in do konca odmora sta se pogovarjala. Lisjak in zajček sta sedela skupaj v klopi. Lisjak je naučil zajčka braniti se pred medvedom, zajček pa mu je pomagal pri učenju. Lisjak je zajčku pomagal osvojiti lepo zajkljo in postali so najboljši prijatelji.

Če pa sta jih medveda kdaj nadlegovala, so se samo obrnili, potisnili ritke navzgor in jima malo zadišavili. Tako je zajček spoznal, da le v stiski spoznaš pravega prijatelja.

TEKMOVANJE V TEKU

V živalskem vrtu so priredili tekmovanje v teku. Zajec je predlagal za svojo tekmico želvo Počasno. Na dan dirke se je želva dobro spočila in naoljila svoj oklep. Zajec in želva sta prišla na start. Postavila sta se na svojo startno črto in ko se je zaslišal pok sta pričela teči. Zajec si je takoj priboril veliko prednost. Sklenil je, da si bo malo odpočil v senci košatega hrasta, saj do cilja ni bilo več daleč. Medtem, ko je v senci hrustljal korenje, je zaspal. Želva ga je dohitela. Ko je zagledala, da zajec spi, je zbrala vse svoje moči in pretekla še zadnji kilometer. Zajec se je prebudil in zagledal želvo, kako je korak pred ciljno črto. Pognal se je v dir, vendar je bil vseeno prepozen. Želva je prestopila ciljno črto in zajec je bil premagan. Želva se je obrnila k zajcu in mu je hudomušno rekla: «Počasi se daleč pride.»

PALAČI

Nekega dne sta se srečala dva volka. Eden je bil bogat, drugi zelo reven. Pa pravi bogati revnemu: «Skleniva dogovor. Tisti, ki bo sezidal boljšo palačo, bo dobil imetje obeh.» Revni je soglašal s predlogom. Določila sta datum, do kdaj mora biti palača zgrajena. Naslednje jutro sta vsak na svojem polju začela graditi palačo. Revni je zidal počasi, bogati pa je kar lezel po opekah. Zidala sta že deset dni, ko je bogati končal z gradnjo in začel v palačo nositi pohištvo. Z gradnjo je končal deset dni prej, kot sta se dogovorila. Tudi revni je čez nekaj dni končal z gradnjo. Revni je poklical bogatega, mu pokazal palačo in rekel: «Veš brat, vsak dan sem gradil počasi in nastala je lepa palača.» Nato sta prišla do palače bogatega, ko se je ta ravno začela rušiti. Bogati volk je kar tulil od jeze, ker je moral vse svoje bogastvo prepustiti revnemu. Revni volk je potrepljal bogatega po kožuščku in rekel: «Zrno do zrna pogača, kamen na kamen palača.»

Tjaša Novak 4.a

JEŽKOVA NENAČADNA SPREMEMBA

UGRABITEV

Ježek Bobiček je živel na robu gozda v majhni hiški. V tej hiški je imel svojo majhno družinico. Ko je nekega jutra zmanjkalo hrane, se je brž odpravil ponjo.

Pri nabiranju plodov ga je prestrašila veverica Modrica in mu povedala za hruško v sosednji vasi. Ta hruška je čez tri gozdove in čez štiri jase. Ježek je bil ves srečen, saj je vedel, da bo žena Alenka presrečna hrušk, še bolj pa njegovi poredni sinovi Alen, Dominik in

Martin. Ko je pobral vse plodove se je odpravil na pot. Pot je bila dolga, a ježek je bil prepričan, da bo trud dobro poplačan. Ko je nekaj časa hodil, je končno zagledal jaso in na njej prečudovito hruško. Kar streslo ga je, ko je videl, da so na njej lepe in sočne hruške. Hitro jih je začel pobirati. Ko jih je imel že polno košaro, je bil že pošteno utrujen, zato se je odločil za kratek počitek. Čez nekaj časa se je prebudil in bil je srečen, ko je ob sebi zagledal velikansko košaro plodov in slastnih hrušk. Bile so kar mikavne, a jih ni poskusil. Hotel se je odpraviti na pot, ko se je kar naenkrat znašel v nekakšni mreži, ki je začela hiteti. Ježek se je zavedal, da so ga ugrabili, a bolj ga je skrbelo za njegovo družino.

ISKANJE

Ježka ni bilo od nikoder, zato se je njegova družina odločila, da ga bo poiskala.

Na pomoč so poklicali celo vas. Vsi so se razkropili po gozdu. Nihče ni vedel, kam je izginil. Ko je njegova žena prišla do veverice, ji je ta povedala, da je odšel v drugo vas po hruške. Takoj se je odpravila na pot. Z njo je šla tudi veverica. Ko sta prehodili pol poti, sta si morali odpočiti. Čez nekaj časa sta nadaljevali pot proti sosednji vasi. Hodili sta dva dneva in dve noči. Končno sta prišli do hruške, a ježka ni bilo nikjer.

Žena je bila zelo obupana, saj ji ni bilo vseeno, če bi ostala sama z ježki. Z veverico sta se odpravili proti domu. Nista mogli verjeti, da ježka ne bosta več videli.

BEG

Ježka sta dva moška odnesla na razstavo. Tja je prišla tudi stara ženica. Ko je zagledala ježka v kletki, si je zaželela, da bi ga držala v rokah. Odprla je kletko in vzela ježka v naročje. Nekaj časa ga je držala v naročju, nato ga je položila nazaj v kletko. Kletke ni zaprla. Ježek je izkoristil priložnost in smuknil iz kletke. Hodil je po dolgih mestnih ulicah in si iskal hrano v smetnjakih. Taval je sem ter tja. Naenkrat je prišel do velikega mostu. Sprva si ni upal čez. Zbral je toliko poguma in zakorakal na most. Hitro je stekel na drugi breg. Prišel je do velikega bleščečega gradu. Hlapci niso bili do njega prijazni. Odšel je naravnost v kuhinjo in kuharico prosil za malico. Kuharica mu je po pomoti nalila v sok namesto vode čudežno tekočino. Ježek je hitro pomalical in popil sok.

SPREMEMBA

Služkinja je ježka odnesla v princeskino sobo. Ježek se je naenkrat počutil zelo slabo. Začel se je spreminjati in v trenutku je postal princ. Ko je služkinja to videla, je omedlela. Princ ježek jo je odnesel v bližnjo sobo in se odpravil iskat princesko. Prišel je do vrat, na katerih je pisalo »Princesa Vanesa«. Vstopil je in pred ogledalom zagledal prečudovito princeso. Ko ga je princesa zagledala, se je v trenutku zaljubila vanj. Še isti dan je prosila očeta, če se lahko poroči s princem.

POROKA

Oče je poroko dovolil, vendar se je moral princ najprej dobro izkazati. Preimenovali so ga v Marko. Čez nekaj časa je dobil dovoljenje, da se lahko poroči s princeso Vaneso, vendar mora z njo lepo ravnati. Priprava na poroko je trajala tri dni, četrti dan pa sta postala mož in žena. Zgradila sta si svoj grad, dobila kopico otrok in srečno živela, dokler Marko ni spet postal ježek Bobiček in se vrnil k svoji prejšnji družini.

Pot za njegovo vrnitev je bila dolga, zahtevna in zelo žalostna.

POHODNI ČEVLJI

Bili so planinski čevlji. Njihovo stanovanje je bilo v izlozbi na polici, pod številko 37. Vsi, ki so prišli v izložbo, so hodili mimo njih. To pa se ni dogajalo dolgo.

Neki dan sta prišla v trgovino Viki in njegova mama in si ogledovala izložbo. Vprašala sta prodajalko, če imajo planinske čevlje. Prodajalka je vprašala: »Katero številko želite?« Mama je rekla: »Rada bi številko 37.« Ko je to slišal planinski čevlj, je skoraj ponorel od veselja. Prodajalka, Viki in njegova mama so šli pogledat čevlje pod številko 37. Ko je Viki zagledal ta čevlj, je takoj rekel mami, da bi jih vzela. Mama je rekla: »Saj niso tako slabi, bova jih pa kar vzela.« Ko je pogledala ceno, je ostrmela. Vikiju so bili planinski čevlji prav, mama se je sprijaznila s ceno, čevlj pa je bil srečen, da je dobil novega lastnika. Po odhodu iz trgovine, je čevlj komaj čakal, da si ga deček Viki obuje. Ko so prišli domov, je Viki vprašal: »Ali si lahko obujem nove čevlje?« Mama je rekla: »Ne, saj bomo šli jutri na pohod in si jih lahko uničiš.« Viki je poprosil: »Ampak mama....« Pa ga je prekinila: »Ne, ker vem, da boš z njimi igral nogomet.« Zjutraj so se zbudili že ob 4.30 h, saj so šli na prvi pohod. Viki ves zaspan vpraša: »Kam pa?« Mama mu odgovori: »Na Boč.« Viki ves navdušen vzklikne: »Juhuhu!« Hitro odhiti v kopalnico, se umije in nato še obleče. Ko je bil pripravljen, je vprašal mamo: »Kje pa je očka?« Mama mu odgovori: »V avto nosi nahrbtnike.« Ko je očka odnesel nahrbtnike v avto, so se odpeljali proti Boču. Vsi so komaj čakali, da se prikažejo prve vzpetine. Ko so prispeli pod Boč, si je Viki obul nove pohodne čevlje in tako se je začel prvi pohod za čevlje. Ko so začeli hoditi si je čevlj rekel: »Jaz pa sem mislil, da je to lažje.«

Hodili so po skalah, po spolzki travi, po zemlji, po blatu, kar pa je čevlje zelo zgaralo. Viki je po nesreči brcnil v kamen in čevlja je tako zbolelo, da sta pomislila: »Joj, da strgala se bova.« Ko so prišli že skoraj na vrh, je bil Viki tako utrujen kot še nikoli. Končno so stali na vrhu, in Viki je ves srečen, zadovoljen in utrujen rekel mami: »Mama, mi prosim daš denar za sok.« Mama pa mu je zadihano odgovorila: »Viki raje vzemi čaj iz moje torbe, ker, če boš pil sok, se boš prehladil.« Viki pa reče: »No prav, pa bom čaj.« Čevlji so si oddahnili, ko se je Viki preobul, saj so bili mokri in so si lahko malo odpočili. Viki je pohodne čevlje pospravil v nahrbtnik, kjer pa je bilo grozno, saj je bila taka tema, kot da bi bila noč.

Zaželeli so si, da bi bili na Vikijevih nogah, pa čeprav blatni in mokri.

Uroš Hlebec 4.a

ZMAJ NA ZRNU FIŽOLA

Nekoč je živela kraljična, ki si je srčno želela moža.. Neke noči je priletel zmaj. Kraljična je skoraj umrla od strahu. Ta zmaj je bil zakleti kraljevič, a ona tega ni vedela. Ko je šla na sprehod, je srečala starca. Zdel se ji je nekam čuden, zato ga je vprašala: »Starec, ali mogoče veš, zakaj je bil včeraj pri meni zmaj?« Starec ji je odgovoril: »Ta zmaj ni nihče drug, kot zakleti kraljevič. Čarovnijo lahko uničiš tako, da boš dala pod sto žimnic in petdeset pernic zrno fižola, ki je čarobno. Na taki postelji mora spati zmaj in postal bo zopet kraljevič. Dobiš ga lahko v gradu, kjer je umrla čarovnica.« Kraljično je zanimalo, kako najde pot do tega gradu. Starec ji je dal palico, ki naredi vse, kar ji naročiš.

Tako se je kraljična odpravila na pot. Prehodila je že kar nekaj poti, ko je zagledala medveda, ujetega v past. Medved jo je prosil: »Odpri mi past, v zahvalo pa ti dam nekaj mojih dlak.« Ko jih boš pobožala, bom v trenutku pri tebi.« Kraljica je storila, kar jo je prosil medved in nadaljevala pot. Naenkrat je pred seboj zagledala velikanski grad, v katerem je umrla čarovnica. Kamorkoli je pogledala, je bilo polno srnjakov, ki so strmeli v njo in ji branili dostop do gradu. Zato je pobožala medvedje dlake in v trenutku je pred njo stal medved.

Preginal je srnjake in ji pomagal odpreti težka vhodna vrata. Stopila je v veliko dvorano in začela iskati zrno fižola. Bila je že zelo utrujena, vendar ni odnehala, dokler ga ni našla. Hitro je stekla iz gradu, zajahala medveda in oddrvela sta proti domu.

Doma je služabnikom naročila, naj dajo v posteljo za goste zrno fižola, nanj pa sto žimnic in petdeset pernic. Sedla je v naslonjač in čakala na zmaja. Naenkrat je začelo ropotati, grad se je začel tresti, vrata so se odprla in v sobo je stopil zmaj. Stopil je pred kraljično in jo vprašal: «Ali lahko nocoj prespim v tvojem gradu?» Kraljična ga je takoj odpeljala v sobo za goste, mu pokazala posteljo ter rekla: «Izvolite, postelja vas že čaka.» Zmaj je takoj zlezel v posteljo in zaspal, saj je bil zelo utrujen. Kraljična skoraj vso noč ni zatisnila očesa. Ko se je začelo daniti, je stekla po stopnicah, odprla vrata v sobo in na postelji zagledala prelepega kraljeviča, ki je še vedno spal. Od presenečenja je kriknila in kraljevič se je prebudil. Stopil je proti kraljični, jo objel okrog ramen in jo vprašal: «Ali bi se poročila z menoj?» Kraljica ni mogla izreči ničesar. Šele čez nekaj trenutkov je čisto potihlo rekla: «Oh, kako si to želim.» Že naslednji dan sta se s kraljevičem poročila. Gostija je trajala devet dni in noči. Bila sta zelo srečna in živela sta srečno do konca svojih dni.

Urh Lukman 3.a

ZELIŠČA IN ZDRAVJE

Ali imajo zdravilne rastline prihodnost? Podobno bi se lahko vprašali, ali ima prihodnost narava. Tako zdravilne rastline kot naravo čaka prihodnost, kakršno jim jo bo ustvaril človek. Danes se zdi, da v igri z naravo odloča človek. Človek odloča in določa. Pametno bi bilo, če bi predvidel tudi posledice nekaterih dejanj, ki ga ne bodo nikoli osrečila. Kaj mu prinašajo množična industrializacija, urbanizacija, gigantski objekti, mehanizacija življenja in posegi v biološke sisteme? Ali se je modro še brezglavo zanašati samo na zdravljenje s kemikalijami, ko pa je svet okoli nas s temi snovmi že nevarno prenasičen? Nujno je, da ob iskanju ravnovesja v življenju najdemo svoje pravo mesto. To pa pomeni, da moramo imeti pravičnejši odnos do vsega živega in do vse narave.

Naravo v naši deželi je Bog bogato obdaril.

Da ne bomo šli prehitro v krtovo deželo, pijmo čaj KRRT, čajno mešanico iz kopriv, regrata, rmana, trpotca. Kopriva krepi kri in dviga hemoglobin, regrat vodi notranjo presnovo, rman odlično vpliva na želodec in sosedne organe, trpotec izboljšuje prekrvavitev v telesu. Te štiri rastline lahko zastopajo vse zdravilna zelišča, pa tudi dobimo jih povsod.

Vse imenovane zdravilne rastline, njihove mešanice za svoje namene in še mnoga druga zelišča dobite pri nas doma. Pripravljenih imamo peko 20 vrst čajev iz zelišč vzgojenih in nabranih na naši vrtnariji ter okrog 12 vrst zelišč za kulinariko. V spomladanskem času ponujamo sadike mnogih zelišč za pomoč v kuhinji. Na voljo smo vam tudi z nasveti za pravilno uporabo zdravilnih zelišč.

Zeliščarstvo Prapotnik
Jasterbci 11, 2276 Kog
Tel: 02/719 60 90, 041/216 467
dusanprapotnik@email.si

ZDRAVJE IZ DOMAČE LEKARNE

Ker imajo zdravila skoraj vedno več ali manj neprijetne stranske učinke, se danes vse več ljudi vrača k naravi.

Narava je lekarna, narava je preventivni zdravnik, je naš prijatelj, ki nas ščiti in jo cenimo.

Pa mi dovolite, da danes spregovorim nekaj o zdravilstvu iz 12. stoletja. Znamenita benediktinka sveta Hildegarda iz Bingva se je rodila poleti 1098 in preminila septembra 1179 leta. Ta žene je imela izreden značaj in zapustila je bogata, obširna dela, ki so dolgo ležala v najrazličnejših samostanskih knjižnicah, dokler jih niso slednjič odkrili raziskovalci in prevedli iz srednjeveške latinščine v vse jezike sveta.

Pa pogledjmo, kaj je ta izjemna ženska v tistih časih priporočala ljudem.

Uporabljajte samo dozorela živila, edino le-ta resnično koristijo človeku!

SADJE

Jabolka – so najboljša surova, kuhana ali pečena. Za bolne so samo pečena in kuhana, surova smejo jesti le, če imajo jabolka nagubano kožo.

Kutine – surove, kuhane ali suhe odstranjujejo strupene snovi iz telesa.

Hruške – so dobre kuhane, ker odstranjujejo strupe iz organizma, vendar le, če jih jemo brez vode, v kateri so se kuhale.

Kostanj – je zelo dober za vsako slabost, kuhan, surov ali pečen je živilo za stare in mlade.

Dren – čisti kri.

O sladkorju je imela Hildegarda tako mnenje, da ga ni preganjala iz zdravilstva, ampak je svetovala zmernost. Torej je gradila na preventivi.

Pa pokukajmo malo, kako je nekoč ta ugledna zeliščarka zdravila svoje paciente.

Bradavice – če smo pojedli karkoli ogabnega ali nečistega ali smo kako drugače prišli v stik s čim okuženim... :

10 g soka krvavega mlečnika

50 g stare svinjske masti

Oboje v ponvi raztopimo in na ognju nekaj časa mešamo, nato ohladimo. S tem mazilom enkrat do dvakrat dnevno mažemo bradavice.

Glavobol:

1 žlica kadila v prahu

2 žlici bele pirine moke

1 beljak

Najprej zmešamo kadilo s pirino moko, dodamo beljak in dobro premešamo. Iz tega naredimo majhne kolačke in jih posušimo na soncu. Tako pripravljene potem večkrat ponesemo k nosu in vdihavamo.

Inkontinenca ali močenje postelje:

Recept za otroke:

1 – 2 čajni žlički pogretega vina, jedi začinimo z vinskim kisom. 3 do 5-krat na dan po 3 do 4 kapljice vinskega kisa nakapamo na jezik; popiti 1 – 2 skodelici žajbljevega čaja.

Recept za odrasle:

3-5 krat popijemo za likerjev kozarček pregretega vina, 1-2 skodelici žajbljevega čaja.

Kolcanje:

2 žlici nerafiniranega trsnega sladkorja. Sladkor raztopimo v skodelico tople vode in pijemo. Uporabljamo samo rjavi trsni sladkor, nikakor ne pesnega.

Krči:

Boleča mesta večkrat močno masiramo z olivnim oljem. Če nastanejo krči zaradi zastrupitve ali česa podobnega, poiščimo zdravniško pomoč.

Pa si zapišimo še izvrstno čajno mešanico za družino:

- zdravilni jeglič – glave
- lapuh – cvetovi, nekaj pozneje listi
- vijolica – cvetovi in listi
- pljučnik- glave
- zajčja deteljica- cvetovi
- bršljanasta grenkuljica(majhne količine)- vršički
- kopriva- prvi spomladanski poganjki
- plahtica- listi in cvetje
- zdravilni jetičnik- stebila, cvetovi, listi
- jagodni listi, robidovi in malinovi poganjki
- bezeg- poganjki, pozneje cvetovi
- marjetica
- lipovo cvetje
- kamilica
- močvirski oslad- cvetovi
- zdravilni ognjič- cvetovi
- dišeča perla- cvetovi, stebila in listi
- timijan- cvetovi, zel brez korenin
- melisa- zel s cvetovi
- poprova meta- cvetoča ali ne
- rman- mala količina
- veliki lučnik- cvetovi (dobimo v lekarni)
- šentjanževka- cvetoča zel
- majaron (divji) –cvetoča zel
- drobnocvetni vrbovec- cvetoča zel
- smrekovi vršički- čim manjši poganjki
- lakota- cvetoča zel
- cvetni listi vrtnic- vseh barv (neškropljeni!).

Te čudovite rožice čez leto posušimo in si v jeseni zmešamo božanski, aromatičen čaj za zimo. Eno žlico te čajne mešanice prelijemo s ¼ litra kroga, 1-2 minuti namakamo in pijemo oslajenega z medom.

Pa še pogledimo, kako deluje **bela omela** ali ptičji lim po domače . To zanimivo in zelo lepo rastlino najdemo na drevesih. Bela omela je parazit in drevo je njen gostitelj.

Visoki krvni pritisk: 2 žlički drobno narezanih listov prelijemo z dvema skodelicama hladne vode, pustimo stati čez noč in čez dan popijemo obe skodelici po požirkih. Terapija lahko traja 7 tednov, potem jo je treba za nekaj časa prekiniti, ker lahko poškoduje jetra.

Bela omela je regulator in drži zlato sredino – visok krvni pritisk zniža in nizkega dvigne.

Omela ugodno vpliva na vse žleze, je dobro sredstvo za presnovo, odlična je za trebušno slinavko. Po daljšem uživanju se močno omili sladkorna bolezen.

Pri krvavitvah iz nosu pomaga, da hladen čaj potegnemo skozi nos.

Omela je najboljšo sredstvo za ojačanje srca in krvnega obtoka in še bi lahko naštevali.

S temi besedami bi se od vas, drage bralke, spoštovani bralci , poslovila z mislijo, da ljudje hodimo po sami lekarni in se velikokrat žal premalo zavedamo njene moči. »Vsaka rožica je za nekaj dobra,« je nekoč nekdo dejal.

Lep zeliščarski pozdrav
Marica ŠPENDIJA

Naslovnica: foto Sonja Kamplet-Rotar
MATEJA IN DAVORIN ŠTAMPAR Z DAVIDOM, DAMJANOM IN MATJAŽEM

»NOVICE« so bile ustanovljene na skupni seji KK SZDL Kog, dne 1. 12. 1978. Prva številka je izšla 5. 12. 1978.

Odgovorna urednica: Slavica Munda

Uredniški odbor: Katja Čurin, Leonida Novak, Milena Orešnik, Danica Zorec in Irena Žibrek.

Računalniško uredil: Ivan Škrlec

Naklada: 330 izvodov

Tehnična izvedba in digitalni tisk: Bokša Igor s.p.
